

Zadeva C-450/09

Ulrich Schröder

proti

Finanzamt Hameln

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Niedersächsisches Finanzgericht)

„Prosti pretok kapitala – Neposredno obdavčenje – Obdavčenje dohodkov iz oddajanja nepremičnin v najem – Možnost odbitja rent, plačanih staršem v okviru vnaprejšnjega dedovanja – Pogoji neomejene davčne zavezanosti v zadevni državi članici“

Povzetek sodbe

1. *Vprašanja za predhodno odločanje – Dopustnost – Obveznost, da se Sodišču predloži dovolj natančen opis dejanskega in pravnega stanja – Obseg in meje*

(člen 267 PDEU; Statut Sodišča, člen 23)

2. *Prosti pretok kapitala – Omejitve – Davčna zakonodaja – Dohodnina – Dohodki iz oddajanja nepremičnin*

(člen 63 PDEU)

1. V okviru ločitve funkcij med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, na kateri temelji postopek iz člena 267 PDEU, ni mogoče zahtevati, naj predložitveno sodišče, preden se obrne na Sodišče, ugotovi celotno dejansko stanje in opravi celovito pravno presojo, ki jo od njega zahteva njegova pravosodna funkcija. Zadostuje namreč, da so iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidni predmet spora o glavni stvari in glavna vprašanja v zvezi s pravnim redom Unije, da bi države članice v skladu s členom 23 Statuta Sodišča lahko predstavile svoja stališča in učinkovito sodelovale v postopku pred Sodiščem.

(Glej točko 19.)

2. Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki davčnemu zavezancu rezidentu omogoča, da od dohodkov iz oddajanja nepremičnin, ki so na ozemlju te države, v najem odbije rente, plačane enemu od staršev, ki je te nepremičnine prenesel nanj, medtem ko takega odbitka ne dovoljuje davčnemu zavezancu nerezidentu, če obveznost plačevati rento izhaja iz prenosa navedenih nepremičnin.

Če namreč obveznost davčnega zavezanca nerezidenta, da plača rento temu od svojih staršev, izhaja iz prenosa nepremičnin v zadevni državi članici, ki ga je opravil ta od staršev, je naloga predložitvenega sodišča, da preveri, ali ta renta predstavlja strošek, ki je neposredno povezan z upravljanjem teh nepremičnin, tako da je ta zavezanec v zvezi s tem v položaju, primerljivem s položajem davčnega zavezanca rezidenta.

Glede na te okoliščine je nacionalna ureditev, ki v zvezi z dohodnino nerezidentom ne dovoljuje odbitka takih stroškov, medtem ko ga rezidentom dovoljuje, v nasprotju s členom 63 PDEU, razen če za tako obravnavanje ni podan utemeljen razlog.

(Glej točke 46, 47 in 49 ter izrek.)

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 31. marca 2011(*)

„Prosti pretok kapitala – Neposredno obdavčenje – Obdavčenje dohodkov iz oddajanja nepremičnin v najem – Možnost odbitja rent, plačanih staršem v okviru vnaprejšnjega dedovanja – Pogoj neomejene davčne zavezanosti v zadevni državi članici“

V zadevi C-450/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Niedersächsisches Finanzgericht (Nemčija) z odločbo z dne 14. oktobra 2009, ki je prispela na Sodišče 19. novembra 2009, v postopku

Ulrich Schröder

proti

Finanzamt Hameln,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, A. Arabadžiev, U. Löhmus (poročevalec), A. Ó Caoimh, sodniki, in P. Lindh, sodnica,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. novembra 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za U. Schröderja R. Geck, odvetnik,
- za Finanzamt Hameln P. Klose, zastopnik,
- za nemško vlado C. Blaschke, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues in J.-S. Pilczer, zastopnika,

– za Evropsko komisijo R. Lyal in W. Mölls, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 9. decembra 2010
izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 18 PDEU in 63 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med U. Schröderjem in Finanzamt Hameln glede zavrnitve slednjega, da dovoli odbitek rente, ki jo je U. Schröder plačeval svoji materi od dohodkov iz oddaje nepremičnin v najem v Nemčiji, ki jih je med drugim pridobil v okviru vnaprejšnjega dedovanja.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 1(1) Direktive Sveta z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe (88/361/EGS) [člen je bil razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo] (UL L 178, str. 5) določa:

„Države članice odpravijo omejitve pretoka kapitala med rezidenti držav članic, brez poseganja v nadaljnje določbe. Da bi olajšali uporabo te direktive, se pretoki kapitala razvrstijo v skladu z nomenklaturo v Prilogi I.“

4 Med pretoki kapitala, navedenimi v Prilogi I k Direktivi 88/361, so v postavki XI te priloge navedeni osebni pretoki kapitala, ki med drugim obsegajo darila in dediščine.

Nacionalno pravo

5 Člen 1 zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz) v različici, ki je veljala za zadevo v postopku v glavni stvari (BGBl. 2002 I, str. 4210, v nadaljevanju: EStG), med drugim določa, da so fizične osebe, ki imajo stalno ali občasno prebivališče v Nemčiji, v celoti zavezane za plačilo dohodnine, medtem ko so osebe, ki nimajo niti stalnega niti občasnega prebivališča v Nemčiji, delno zavezane za plačilo tega davka, kadar dobivajo nacionalne prihodke v smislu člena 49 EStG. Med prihodki iz člena 49 EStG so prihodki, ki izhajajo iz oddaje nepremičnin v najem v Nemčiji.

6 Člen 10 EStG je naslovljen „Posebni stroški“. Prvi odstavek tega člena določa:

„Posebni stroški so naslednji izdatki, kadar niso niti operativni stroški niti poslovni stroški:

[...]

1a rente in redni izdatki, ki temeljijo na posebnih obveznostih, ki niso ekonomsko povezane z dohodki, ki se ne upoštevajo pri obdavčitvi [...]

7 Člen 50 EStG vsebuje posebne določbe za osebe, ki so delno davčno zavezane. Njegov prvi odstavek določa:

„Omejeni davčni zavezanci lahko odbijejo operativne stroške (člen 4, od (4) do (8)) ali poslovne stroške (člen 9) le, če so ti ekonomsko povezani z dohodki, pridobljenimi na nacionalnem ozemlju.

[...] [?]len[...] 10 [...] se ne uporablja. [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 U. Schröder je nemški državlján, ki prebiva v Belgiji, kjer je zaposlen.

9 Z notarsko overjeno pogodbo z dne 27. aprila 1992 je od svojih staršev pridobil nepremičnino v Nemčiji, na kateri je bil pridržán užitek v korist staršev. Z notarsko overjeno pogodbo z dne 2. decembra 2002 je mati na U. Schröderja in njegovega brata z vnaprejšnjim dedovanjem prenesla še druge nepremičnine v Nemčiji. Pravica matere do užitka na različnih nepremičninah je bila spremenjena v rento, zato sta morala U. Schröder in njegov brat od 1. decembra 2002 materi mesečno plačevati 1000 EUR.

10 U. Schröder je v Nemčiji leta 2002 prejel dohodke v višini 2785 EUR iz naslova oddaje nepremičnin, pridobljenih leta 1992, in 749,50 EUR iz naslova solastništva z bratom.

11 Finanzamt Hameln je odločbo o odmeri dohodnine U. Schröderja za leto 2002 oprl na ta zneska in zavrnil upoštevánje rente 1000 EUR, ki jo je slednji plačal decembra 2002.

12 U. Schröder je zoper to zavrnitev vložil pravno sredstvo pri Niedersächsisches Finanzgericht. To ugotavlja, da je možnost, da oseba, kot je brat U. Schröderja, ki prebiva v Nemčiji in je torej tam v celoti zavezan za plačilo dohodnine, od obdavčljivega zneska odbije tako rento kot izredne stroške iz člena 10(1)(1a) EStG, v sodni praksi Bundesfinanzhof dobro uveljavljena. Slednje namreč meni, da glede nepremičnin, prenesenih na podlagi vnaprejšnjega dedovanja, dogovorjena nadomestila, kot so rente, niso odplačni ali delno odplačni posli, zato jih v celoti izloča s področja pridobivanja dohodkov.

13 Vendar po mnenju predložitvenega sodišča oseba, kot je U. Schröder, ki je kot nerezident le delno zavezan za plačilo dohodnine v Nemčiji, nima pravice odbiti take rente od svojih obdavčljivih dohodkov, ker člen 50(1) EStG izključuje uporabo člena 10 EStG.

14 Predložitveno sodišče dvomi o skladnosti takega različnega davčnega obravnavanja davčnih zavezancev rezidentov in davčnih zavezancev nerezidentov s pravom Unije, zlasti s členom 63 PDEU.

15 V teh okoliščinah je Niedersächsisches Finanzgericht prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je v nasprotju s členoma [63 PDEU] in [18 PDEU], če družinski član, ki je na ozemlju Zvezne republike Nemčije omejeno davčno zavezan – drugače kot neomejeni davčni zavezanec – z dohodki iz oddajanja v najem in zakup povezanih rent ne more uveljavljati kot posebnih stroškov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

16 Nemška vlada trdi, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten, ker predložitveno sodišče ni predložilo zadostnih podatkov o dejstvih in pravnem kontekstu, da bi zlasti države članice lahko utemeljeno oblikovale mnenja o zadevnem postopku. Prvič, manjkale naj bi namreč podrobne opredelitve glede načinov izročitve in razdelitve nepremičnin M. Schröderju, odprave obstoječih pravic užitka in plačevanja mesečne rente. Drugič, informacije glede vsebine in razlage nacionalne zakonodaje o posebnih stroških v smislu člena 10 EStG ter razlike med njimi in drugimi kategorijami stroškov, kot so operativni in poslovni stroški, naj ne bi zadostovale. Zaradi neobstoja teh podrobnosti naj ne bi bilo mogoče presojati vezi med nekaterimi

stroški davčnega zavezanca nerezidenta in njegovimi obdavčljivimi dohodki z namenom odločiti o obstoju ali neobstoju nezakonite diskriminacije tega davčnega zavezanca.

17 V zvezi s tem je treba spomniti, da lahko Sodišče predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo nacionalno sodišče, zavrne le, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, potrebnih za to, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (glej zlasti sodbi z dne 15. decembra 1995 v zadevi Bosman, C-415/93, Recueil, str. I-4921, točka 61, in z dne 26. oktobra 2010 v zadevi Schmelz, C-97/09, še neobjavljena v ZOdl., točka 29).

18 Natančneje, glede informacij, ki jih je treba predložiti Sodišču v okviru predložitvene odločbe, te niso namenjene zgolj temu, da bi Sodišče lahko predložilo koristne odgovore predložitvenemu sodišču, ampak morajo tudi vladam držav članic in drugim zainteresiranim strankam omogočiti, da predložijo stališča v skladu s členom 23 Statuta Sodišča. S tem namenom mora nacionalno sodišče opredeliti dejanske in pravne okoliščine predloženih vprašanj ali vsaj pojasniti dejanske primere, na katerih ta vprašanja temeljijo (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2009 v zadevi Heinrich, C-345/06, ZOdl., str. I-1659, točki 30 in 31, in z dne 8. septembra 2009 v zadevi Liga Portuguesa de Futebol Profissional in Bwin International, C-42/07, ZOdl., str. I-7633, točka 40).

19 Vendar v okviru ločitve funkcij med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, na kateri temelji postopek iz člena 267 PDEU, ni mogoče zahtevati, naj predložitveno sodišče, preden se obrne na Sodišče, ugotovi celotno dejansko stanje in opravi celovito pravno presojo, ki jo od njega zahteva njegova pravosodna funkcija. Zadostuje namreč, da so iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidni predmet spora o glavni stvari in glavna vprašanja v zvezi s pravnim redom Unije, da bi države članice v skladu s členom 23 Statuta Sodišča lahko predstavile svoja stališča in uinkovito sodelovale v postopku pred Sodiščem (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Liga Portuguesa de Futebol Profissional in Bwin International, točka 41, in sodbo z dne 7. decembra 2010 v zadevi VEBIC, C-439/08, še neobjavljena v ZOdl., točka 47).

20 Kot izhaja iz točk od 8 do 13 te sodbe, so v obravnavanem primeru v predložitveni odločbi jasno navedeni izvor nepremičnin, ki jih ima U. Schröder v Nemčiji, in izvor rente, ki jo mora plačevati svoji materi, ter uinek nacionalne ureditve iz zadeve v glavni stvari glede nezmožnosti odbitja te rente od njegovih obdavčljivih dohodkov. Predložitveno sodišče tudi pojasnjuje, da je rešitev spora, o katerem odloča, odvisna od tega, ali je različno obravnavanje davčnega zavezanca rezidenta in davčnega zavezanca nerezidenta v skladu s pravom Unije.

21 Ti elementi zadošajo za pojasnitev predmeta spora o glavni stvari in glavnih vprašanj v zvezi s pravnim redom Unije ter omogočajo Sodišču, da poda koristen odgovor predložitvenemu sodišču. Prav tako je treba poudariti, da sta francoska vlada in Evropska komisija imeli možnost Sodišču predložiti poglobljena pisna stališča glede postavljenih vprašanj.

22 Zato je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe šteti za dopusten.

Vsebinska presoja

23 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člena 18 PDEU in 63 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki davčnemu zavezancu rezidentu omogoča, da od dohodkov iz oddajanja nepremičnin, ki so na ozemlju te države, odbije rente, plačane enemu od staršev, ki je te nepremičnine prenesel nanj, medtem ko takega odbitka ne dovoljuje davčnemu zavezancu nerezidentu.

24 Najprej je treba opredeliti določbo PDEU, ki se uporablja za položaj, kot je ta v sporu o glavni stvari.

25 Glede člena 63 PDEU je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da ker v Pogodbi pojem „pretok kapitala“ v smislu prvega odstavka tega člena ni opredeljen, ima nomenklatura iz Priloge I k Direktivi 88/361 informativno vrednost, čeprav je bila ta direktiva sprejeta na podlagi členov 69 in 70(1) Pogodbe EGS (členi od 67 do 73 Pogodbe EGS so bili nadomeščeni s členi od 73 B do 73 G Pogodbe ES, ki so postali členi od 56 ES do 60 ES), pri čemer v skladu s tretjim odstavkom uvoda te priloge nomenklatura, ki jo vsebuje, glede pojma pretoka kapitala ni izjemna (glej zlasti sodbe z dne 27. januarja 2009 v zadevi Persche, C-318/07, ZOdl., str. I-359, točka 24 in navedena sodna praksa; z dne 17. septembra 2009 v zadevi Glaxo Wellcome, C-182/08, ZOdl., str. I-8591, točka 39; z dne 15. oktobra 2009 v zadevi Busley in Cibrian Fernandez, C-35/08, ZOdl., str. I-9807, točka 17, in z dne 10. februarja 2011 v zadevi Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, še neobjavljena v ZOdl., točka 15).

26 Glede tega je Sodišče že razsodilo, da dediščine in darila, ki spadajo pod postavko XI Priloge I k Direktivi 88/361, ki je naslovljena „Osebni pretoki kapitala“, tvorijo pretok kapitala v smislu člena 63 PDEU, razen kadar so temeljni elementi dedovanja omejeni na eno samo državo članico (glej v tem smislu zgoraj navedene sodbe Persche, točka 27; Busley in Cibrian Fernandez, točka 18, in Missionswerk Werner Heukelbach, točka 16).

27 Zato je treba šteti, da prenos nepremičnin, ki so v Nemčiji, tako iz naslova darila kot iz naslova vnaprejšnjega dedovanja, na osebo, ki prebiva v Belgiji, spada pod člen 63 PDEU.

28 Glede člena 18 PDEU, ki določa splošno načelo prepovedi vsakršne diskriminacije glede na državljanstvo, je treba opozoriti, da se ta določba samostojno uporablja le v primerih, ki jih ureja pravo Unije in za katere Pogodba ne določa posebnih pravil o prepovedi diskriminacije (glej zlasti sodbi z dne 11. oktobra 2007 v zadevi Hollmann, C-443/06, ZOdl., str. I-8491, točka 28 in navedena sodna praksa, in z dne 21. januarja 2010 v zadevi SGI, C-311/08, ZOdl., str. I-487, točka 31, in zgoraj navedeno sodbo Missionswerk Werner Heukelbach, točka 18)

29 Ker se uporabijo določbe v zvezi s prostim pretokom kapitala, v katerih so predvidena posebna pravila o prepovedi diskriminacije, člen 18 PDEU ni mogoče uporabiti v zadevi v glavni stvari (glej zgoraj navedeni sodbi Hollmann, točka 29, in Missionswerk Werner Heukelbach, točka 19).

30 Dalje, opozoriti je treba, da ukrepi, ki so v skladu s členom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse ukrepe, ki bi lahko odvrnili nerezidente od naložb v državi članici ali od ohranitve teh naložb (glej v tem smislu sodbo z dne 22. januarja 2009 v zadevi STEKO Industriemontage, C-377/07, ZOdl., str. I-299, točki 23 in 24 in navedena sodna praksa)

31 V zvezi z zakonodajo iz postopka v glavni stvari je fizična oseba, ki nima niti stalnega niti običajnega prebivališča v Nemčiji, v skladu s členom 49 EStG zavezana za plačilo dohodnine v tej državi članici za prihodke iz oddaje nepremičnin, ki so v Nemčiji. V nasprotju z davčnim zavezancem rezidentom davčni zavezanec nerezident na podlagi člena 50 EStG kot izrednega stroška v smislu člena 10(1)(1a) EStG od svojih prihodkov ne more odbiti rente, kot je renta, ki jo U. Schröder plačuje materi iz naslova vnaprejšnjega dedovanja.

32 Manj ugodno davčno obravnavanje nerezidentov bi lahko te odvrnilo od pridobitve ali ohranitve nepremičnin v Nemčiji (glej po analogiji sodbo z dne 8. septembra 2005 v zadevi Blanckaert, C-512/03, ZOdl., str. I-7685, točka 39). Prav tako bi lahko nemške rezidente odvrnilo, da bi za upravičence vnaprejšnjega dedovanja določili osebe, ki so rezidenti druge države članice,

ki ni Zvezna republika Nemčija (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Missionswerk Werner Heukelbach, točka 25).

33 Taka zakonodaja je zato omejitev prostega pretoka kapitala, ki jo člen 63 PDEU na celoma prepoveduje.

34 Res je, da v skladu s členom 65(1)(a) PDEU določbe člena 63 PDEU ne posegajo v pravice držav članic, da v svoji davčni zakonodaji razlikujejo med davčnimi zavezanci, ki niso v enakem položaju glede svojega prebivališča.

35 Vendar je treba razlikovati med različnim obravnavanjem, ki je dovoljeno s členom 65(1)(a) PDEU, in samovoljno diskriminacijo ali prikritim omejevanjem, ki sta prepovedana v odstavku 3 tega člena. Da bi se namreč nacionalna davčna ureditev, kot je ta, obravnavana v postopku v glavni stvari, ki razlikuje med davčnimi zavezanci rezidenti in davčnimi zavezanci nerezidenti, lahko obravnavala kot združljiva z določbami Pogodbe o prostem pretoku kapitala, se mora različno obravnavanje nanašati na položaje, ki niso objektivno primerljivi, ali pa mora biti upravičeno z nujnim razlogom splošnega interesa. Poleg tega različno obravnavanje, da bi bilo utemeljeno, ne sme preseči tega, kar je potrebno za doseg cilja, ki ga želi doseči sporna ureditev (glej zgoraj navedeno sodbo Persche, točka 41, in sodbo z dne 22. aprila 2010 v zadevi Mattner, C-510/08, ZOdl., str. I-3553, točka 34).

36 Preučiti je torej treba, ali je glede na okoliščine iz spora o glavni stvari položaj nerezidentov primerljiv s položajem rezidentov.

37 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da v zvezi z neposrednimi davki položaj rezidentov praviloma ni primerljiv s položajem nerezidentov, ker je dohodek, ki ga na ozemlju države članice pridobi nerezident, najpogosteje le del njegovih skupnih dohodkov, ki se zbirajo v kraju njegovega prebivališča, in ker je osebno zmožnost prispevanja nerezidenta, ki izhaja iz upoštevanja vseh njegovih dohodkov ter osebnega in družinskega položaja, najenostavneje presoditi v kraju, v katerem je središče njegovih osebnih in premoženjskih interesov, kar po navadi ustreza kraju njegovega običajnega prebivališča (sodbe z dne 14. februarja 1995 v zadevi Schumacker, C-279/93, Recueil, str. I-225, točki 31 in 32; z dne 12. junija 2003 v zadevi Gerritse, C-234/01, Recueil, str. I-5933, točka 43, in z dne 6. oktobra 2009 v zadevi Komisija proti Španiji, C-562/07, ZOdl., str. I-9553, točka 46).

38 Zato dejstvo, da država članica nerezidentu ne podeljuje nekaterih davčnih ugodnosti, ki jih podeljuje rezidentu, praviloma ni diskriminatorno, in sicer zaradi objektivnih razlik med položajem rezidentov in položajem nerezidentov tako z vidika vira dohodkov kot z vidika osebne zmožnosti prispevanja ali osebnega in družinskega položaja (zgoraj navedene sodbe Schumacker, točka 34; Gerritse, točka 44, in Komisija proti Španiji, točka 47).

39 V obravnavanem primeru ni sporno, da dohodki v letu 2002 iz oddajanja nepremičnin v lasti U. Schröderja v Nemčiji predstavljajo le nepomemben del vseh njegovih prihodkov v tem letu.

40 Vendar pa je Sodišče presodilo, da so – kar zadeva stroške, kot so poslovni stroški, ki so v neposredni zvezi z dejavnostjo, s katero so bili v tej državi članici ustvarjeni obdavčljivi dohodki – rezidenti in nerezidenti te države članice v primerljivem položaju, zato lahko ureditev navedene države, v skladu s katero se nerezidentom na davčnem področju ne morejo odbiti takšni izdatki, medtem ko je, nasprotno, tak odbitek možen za rezidente, škoduje predvsem državljanom drugih držav članic in pomeni posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gerritse, točki 27 in 28; sodbe z dne 6. julija 2006 v zadevi Conijn, C-346/04, ZOdl., str. I-6137, točka 20; z dne 3. oktobra 2006 v zadevi FKP Scorpio Konzertproduktionen, C-290/04, ZOdl., str. I-9461, točka 49; z dne 15. februarja 2007 v zadevi Centro Equestre da

Lezíria Grande, C?345/04, ZOdl., str. I?1425, to?ka 23; z dne 11. septembra 2008 v zadevi Eckelkamp in drugi, C?11/07, ZOdl., str. I?6845, to?ka 50, in v zadevi Arens-Sikken, C?43/07, ZOdl., str. I?6887, to?ka 44).

41 Torej bi bila ureditev, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v nasprotju s ?lenom 63 PDEU, ?e bi bilo treba rento, ki jo U. Schröder pla?uje materi, šteti za strošek, neposredno povezan z njegovo dejavnostjo oddaje nepremi?nin v Nem?iji, ki so jih nanj prenesli njegovi starši.

42 Nemška vlada meni, da v obravnavanem primeru neposredne zveze ni. Po njenem mnenju se taka renta, ki predstavlja izredni strošek iz ?lena 10(1)(1a) EStG, razlikuje od operativnih in poslovnih stroškov, ki jih je na podlagi ?lena 50(1) EStG mogo?e odbiti glede delnega dav?nega zavezanca, ?e so nadomestilo za prejem vira dohodka. Pla?ilo take rente naj namre? ne bi bilo zna?ilna ali pravna posledica prejemanja dohodkov iz oddajanja v najem, ampak naj bi šlo za dogovor, sklenjen v okviru medsebojne pomo?i med družinskimi ?lani, pri ?emer naj njena višina ne bi bila dolo?ena glede na vrednost prenesenega premoženja, ampak glede na preživninske potrebe upravi?enca in splošno dolžnikovo ekonomsko zmogljivost prispevati, o kateri lahko ustrezno presodi le država ?lanica, v kateri dolžnik prebiva. V tem smislu francoska vlada zatrjuje, da na višino rente ne vplivata niti neobstoj prihodkov iz oddajanja v najem niti, nasprotno, prejemanje mo?no pove?anih dohodkov.

43 Teh trditev ni mogo?e sprejeti. Ob domnevi, da je višina rente, kot je renta, ki jo pla?uje U. Schröder, dolo?ena glede na dolžnikovo zmogljivost prispevati in preživninske potrebe upravi?enca, obstoj neposredne povezave v smislu sodne prakse, navedene v to?ki 40 te sodbe, ne izhaja iz kakršnekoli povezave med višino zadevnega stroška in višino obdav?ljivih dohodkov, ampak iz dejstva, da je ta strošek nerazdružljiv z dejavnostjo, iz katere izhaja (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Centro Equestre da Lezíria Grande, to?ka 25).

44 Sodiš?e je tako presodilo, da stroški, ki izhajajo iz zadevne dejavnosti in so nujni za njeno izvajanje, predstavljajo neposredno zvezo s to dejavnostjo (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Gerritse, to?ki 9 in 27, in Centro Equestre da Lezíria Grande, to?ka 25). Prav tako je bila taka neposredna zveza priznana glede stroškov dav?nega svetovanja, ki so nastali zaradi izpolnitve dav?ne napovedi, pri ?emer obveznost za oddajo take napovedi izhaja iz dejstva pridobivanja teh dohodkov v zadevni državi ?lanici (glej zgoraj navedeno sodbo Conijn, to?ka 22).

45 Iz predložitvenega sklepa je razvidno, da je bila na nepremi?ninah, prenesenih na U. Schröderja, vsaj delno pridržana pravica do užitka, ki je bila spremenjena v mese?no rento, ki jo mora ta pla?evati svoji materi. Zdi se torej, da obveznost pla?evanja te rente izhaja iz prenosa tega premoženja, pri ?emer je bila ta obveznost nujna za to, da bi U. Schröder lahko to premoženje obdržal in tako ustvaril dohodke iz oddajanja v najem, ki so obdav?eni v Nem?iji in ki so predmet postopka v glavni stvari.

46 Šteti je torej treba, da ?e obveznost U. Schröderja pla?ati rento njegovi materi izhaja iz njenega prenosa nepremi?nin v Nem?iji, je naloga predložitvenega sodiš?a, da preveri, ali ta renta predstavlja strošek, ki je neposredno povezan z upravljanjem teh nepremi?nin, tako da je U. Schröder v zvezi s tem v položaju, primerljivem s položajem dav?nega zavezanca rezidenta.

47 Glede na te okoliš?ine je nacionalna ureditev, ki v zvezi z dohodnino nerezidentom ne dovoljuje odbitka takih stroškov, medtem ko ga rezidentom dovoljuje, v nasprotju s ?lenom 63 PDEU, razen ?e za tako obravnavanje ni podan utemeljen razlog.

48 Toda niti nemška vlada niti predložitveno sodiš?e nista navedla nobenega nujnega razloga v splošnem interesu.

49 Glede na navedeno je na postavljeno vprašanje treba odgovoriti, da je treba člen 63 PDEU razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki davčnemu zavezancu rezidentu omogoča, da od dohodkov iz oddajanja v najem nepremnin, ki so na ozemlju te države, odbije rente, plačane enemu od staršev, ki je te nepremnine prenesel nanj, medtem ko takega odbitka ne dovoljuje davčnemu zavezancu nerezidentu, če obveznost plačevati rento izhaja iz prenosa navedenih nepremnin.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališča Sodišča, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki davčnemu zavezancu rezidentu omogoča, da od dohodkov iz oddajanja v najem nepremnin, ki so na ozemlju te države, odbije rente, plačane enemu od staršev, ki je te nepremnine prenesel nanj, medtem ko takega odbitka ne dovoljuje davčnemu zavezancu nerezidentu, če obveznost plačevati rento izhaja iz prenosa navedenih nepremnin.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.